

Caracterizarea personajului Tache Farfuridi din opera O noapte furtunoasa scrisa de I. L. Caragiale-a doua parte

Scena conceperii depesei catre centru este memorabila si ne dezvaluie un Farfuridi care doar vorbeste despre curaj, in maniera demagogica, antre-nandu-se in jocul prostiei si al absurdului declansat de Branzovenescu: "FARFURIDI: Batem o depesa la Bucuresti... la ministru, la gazete, scurt si cuprinzator (...) "Tradare! Prefectul si oamenii lui tradeaza partidul pentru nifilistul Catavencu, pe care vor sa-l aleaga la colegiul II... tradare! tradare! de trei ori tradare!" BRANZOVENESCU (scurt): E prea tare, n-o iscalesc. FARFURIDI (CU tarie, impunator): Trebuie sa ai curaj, ca mine! Trebuie s-o iscalesti; o dam anonyma! BRANZOVENESCU: Asa da, o iscalesc! FARFURIDI: O iscalim "Mai multi membri ai partidului". BRANZOVENESCU: Da' daca ne cunoaste slova la telegraf? FARFURIDI: Punem pe altcineva s-o scrie".

Fiind un personaj de conditie oratorica, Farfuridi rosteste o caricatura de discurs, model perfect de incoerenta si lipsa de logica, de prostie si aberatie, din moment ce in final declara convins si apodictic: "Din doua una, dati-mi voie: sau sa se revizuiasca, primesc! Dar sa nu se schimbe nimica; ori sa nu se revizuiasca, primesc! dar atunci sa se schimbe pe ici pe colo, si anume in punctele... esentiale... Din aceasta dilema nu puteti iesi... Am zis!" Evident ca dilema, pe care Farfuridi o anunta intr-un final de discurs ce se vrea apoteotic, este falsa.

Nefiind consultat si implicat in manevrele electorale ale partidului sau, scapandu-i motivul exact al agitatiei si, pana la urma, necontand in competitia pentru deputatie, Farfuridi devine o marioneta, consecinta si victimă, in fapt, a unui sistem social-politic in interiorul caruia orice aberatie este posibila.

Prins o clipa de mirajul deputatiei, Farfuridi va aparea spre final ca un resemnat, ca un actor care si-a jucat rolul si priveste acum cu seninata scene si spectatorii, fara constiinta ca a fost jucat.

Marea drama pe care o traieste personajul este aceea de a nu fi admis in jocul de culise, de a nu avea acces la manevrele subterane, pe care le simte, dar care-i scapa.